

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 53.

V Ljubljani, v ponedeljek 6. marca 1893.

Letnik XXI.

Resolucije katoliškega shoda — in papežev jubilej.

(Dalje.)

6. Slovenska Leonina, društva za umetnost itd.

O drugih resolucijah bo treba toliko govoriti, kakor o šoli. Tolikih žrtev ne zahteva nobena reč; tu je treba denarja, obilo denarja. Mnogi drugi sklepi ne zahtevajo drugega, kakor dobre, resne volje, pa se izvrši. In zato smemo tembolj upati, da se bodo.

Moč in potreba modroslovja sta dokazana. Veliki napredek, ki ga smemo menda tudi kot vseh katoliškega shoda zaznamovati, je to, da se je uvedlo modroslovje v ljubljansko semenišče. Srečni gospodje, ki slišijo, kar mi nismo slišali, tembolj, ker apologetika je potrebna postala že ne le nasproti učenim napadnikom sv. vere, ampak tudi nasproti prirobnemu ljudstvu. Ljudje današnje dni mnogo po svetu hodijo, marsikaj vidijo in slišijo in domov prinesejo. — Novo slovensko vednostno društvo po vzgledu dunajske Leonine je vse hvale vredna misel. A mi imamo še drugo, pa si je ne upamo prav zapisati. Pa jo vendar bomo; videli bomo, kaj poročete na to. Matica nam bodi Leonina!

O umetnostnem društvu se je že nekaj glasov slišalo. Pa je res potrebno tako društvo. Cerkvena umetnost se je vzbudila iz spanja. Po vseh cerkvah se staro popravlja in novo napravlja. Vse, kar je pokazal pokvarjeni okus dveh stoletij, hočemo naenkrat novo imeti. Ali pri popravah se zopet greši; večkrat se zavrže denar, da se človeku kar smili. Skoro prenašlo se popravlja. Kranjska dekanijsko-farna cerkev bodi nam v tem vzgled. Tukaj ne pišemo kritike, marveč to priznavamo gospodu dekanu Mežnarcu: on nam je pokazal, kako se mo-

rajo cerkve v obče popravljati. On je to misel že dolgo gojil in čakal, da jo dostojno izvede. Tedaj ne vsakih pet goldinarjev sproti zadelavati, ampak čakati in zbirati, da se naposled svetu res lahko kaj pokaže.

Po cerkvah se preveč krpa, zato manjka enotnosti. Da mora biti slogu primerno, to že tako; pa tudi v resnici lepo in trpežno, kar se za cerkev napravlja, da ni treba vsakih deset let zopet popravljati, kar se godi.

Opravila bi imelo novo društvo obilo, hvaležnega opravila. Kolikokrat potrebuje človek dobrega sveta, pa ga ne vé kje iskati, ali se boji, nadležen biti. Društvo pa prav „ad hoc“ bo vsakemu pristopno.

Na drugi strani bo pa pospeševalo in vrejevalo naročevanje umetnin pri domačih umetnikih, da ne bomo po nepotrebnem domačih svetišč krasili z deli tuje dlani in domačega denarja na tisoče pošiljali iz dežele, ko imamo v domovini dosti nadarjenih mož, samo premalo so poznani in ne morejo tekmovali s tujimi tvrdkami.

A le takim — pravi resolucija po pravici — naj se oddaja delo, ki so pravi umetniki, pa krščanskega mišljenja in življenja, da ne bodo na naše oltarje prihajale slike, kakor ona, o kateri smo čuli to-le opravičeno sodbo:

Sv. A. je natakaries, sv. B. stara branjevka, sv. C. mestni čevljar. In vendar se taka dela hvallijo vse vprek. Kako resnična je bila opazka gosp. kanonika Flisa, da se vsako domače delo preveč hvallijo in da to močno zavira napredek umetnikov.

Dandanes, ko sleparija povsod gospodari, je prav posebno lažljivo vse naše govorjenje. Človek ne more nikjer resnice zvedeti; vsaka knjiga je najizvrstnejša, vsak govor najboljši, vsaka točka programa najbolje izvedena, vsako delo najlepše in vsakega dela posamezni del zopet najboljši. Iz take kri-

tike se človek ne spozna, pri čem da je, in umetnik, misleč, da je res tako, kaj hoče več storiti? Kritika nikar ne jemlji veselja, pa tudi nikar ne slepi nitogar!

Društva tedaj potrebujemo, in si ga želimo, in kmalu si ga želimo. Poklicani možje — ganite se!

Katoliški shod oglasil se je tudi za prosohne prave cerkvene glasbe. Nismo strokovnjaki v tej reči in radi prepuščamo sodbo veščakom, še raje se uklanjamo določilom sv. cerkve. Cecilijanci, zahtevajoči latinsko petje pri pétihih mašah, imajo pravico na svoji strani. Cerkev sama je tako določila in vsak cerkveno misleč človek jim mora prav dati. Ali nekaj bi vendar radi povedali našim gorečim Cecilijancem. Črka mori. Cerkev je dobra, ljuboznjiva mati, in ima potrpljenje s slabimi svojimi otroci. Zato S. R. C. svojim ukazom večkrat dostavlja klavzule „excluso populi scandalo“, ali kaj takega. Škofu limburškemu, ki je vprašal pri sv. sedežu, kako je ravnati gledé čudne navade v naših in nemških krajih, da se daje blagoslov s presvetim Rešnjim Telesom pred in po službi božji, je odgovorila kongregacija, da te navade nikakor ne more potrditi, a pristavila je: „Dum autem ita definit, eius mens minime fuit, ut contra abusus adeo generales et inveteratos Amplitudo tua insurgere statim debeat, omnique vi adniti, ut incunctanter eradi centur. Ex hac enim praecepti agendi ratione turbare ac dissensiones oriri facile possent.“

Nočemo pa s tem dokazovati, da je našemu ljudstvu na ljubo, katero je cecilijanskemu gibanju nasprotno, treba reformacijo cerkvenega petja opustiti, marveč postopati nam je tako, da ljudstvo ne bo izgubljalo veselja do službe božje.

Pa še nekaj: Uvedimo v cerkev in pospešujemo skupno ljudsko petje. Kolikokrat nas je že do solz ganilo skupno petje ob raznih cerkvenih

LISTEK

II. Šolska podoba.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novosele.

(Dalje.)

Ninko prime dete pod roko in ga pritegne k sebi, a konji se spustijo v dir. Marica se obrne k očetu, in prestrašeno zavpije: „Nočem iti v Beligrad! nočem.“ Ali slab ji je bil glasič. Ni čul tega niti pop, niti boter Ninko, niti kočijaž.

Konji dirjajo vedno hitreje, a ona nasloni glavo na Ninkove prsi in neutolažljivo in silno zahtiti.

Le malo se vidi skozi oblak od praha, kako se voz obrača.

Ze so zakrenili po Žebičevi ulici, a pop in ž njim vse ljudstvo stoji na mestu in ne obrača proč očij. Ko se je voz že skrnil, obrise si pop in pogleda po ljudstvu. Kimne malo z glavo, kakor da bi hotel reči „Z Bogom“ in se napoti prek poti. Odpre cerkvena vrata, in z licem se vrže pred altar, a s čelom se dotakne zemlje. Ležal je tako morebiti četrt ure, a ko se vzdigne, zagleda polno cerkev ljudij.

Ko se je Ninko teden dnij pozneje povrnil iz Belegagrada, ni mogel svetu dosti odgovarjati. Pravil je veliko čudnih stvari, katere je videl v Belegradu, da smo mu komaj verjeli. Za Marico pravi,

da je šel najprej s pismom vladčinim v neko šolo, in ga izročil ravnatelju. Ta, ko je prebral pismo, odšel je z njim in z Marico v hišo nekega profesorja Vučetiča, in tukaj je Marico izročil. Pravil je, kako je v ti hiši marsikaj, da niti za vsako deseto stvar ne vé čemu in zakaj je, in kako človek lahko zdrusne, ako dobro ne pazi. Potem so pri tem profesorju ponujali mu, da bi si nadeval juhe na krožnik, ali on, pravi, da je rekel: „Naj bo, hvale, morem jesti tudi iz skledé“, in ni hotel mazati krožnika. — Vedeli smo mi že vsi naprej, da nas on ne bo osramotil.

Pop mu je vsaki čas v besedo segal: „A Marica“ ali „Kaj pa ona pravi?“ a Ninko dostavlja, čim bolje vé. Pravi, da je vesela kakor ptica, in pravi, da je pri ljudeh, ki jo zelo radi imajo. Bog daj! Samo malo zmedeno pripoveduje, kako se je ločil od nje: „Ni“, pravi, „niti jokala.“ Kako bi to to bilo, da se dete ne bi jokalo?

Kaj bi vam pripovedoval, kako nam je bilo brez nje, kaj bi vam popisoval, kako je siromak pop čisto zmeden, in večkrat hoče to, ali dela drugo. Kaj bi vam pravil, kako smo bili pobiti, in kako je boter Ninko porudečel, ko je za deset dnij potem dobil pop pismo od Marice, v katerem piše: „kako ji je sami, kako se je hotela prijeti za botrov Ninkov voz, ko se je nazaj peljal, kako se skriva pred gospo za drva in v lopo, ter joče sama in da ji je umreti.“ Ni se treba pri tem zdržavati, kako je pop

na vrat na nos pripremil voz za v Beligrad in z istim pismom odbežal k vladiki. — vse to bi samo razvlačilo pripovedko, in vse to bi mogel samo oni razumeti, kateri je svoje lastno dete moral poslati na tuje, ali kateri je sam v svoji mladosti moral zapustiti svoj rojstni kraj. A kdor je vse to prebil, ta vé, kako naposled tudi žalost oslabi; razlijejo se njeni valovi po srcu in njene površine se dotika samo še pismo od milega, kakor lastavičino krilo mirnega ogledala vode.

Dan za dnevom, teden za tednom, pa tudi meseci preteko neopaženo. Kaj je prešlo, zdi se, da je jako kratko bilo, samo v bodočnosti vidi večnost srce, katero čaka. Kadar je zadnji mesec šolskega leta, ne more človek živ pričakati. Ali ni več žalosti. Razvedrila so se lica in nekakšna nepokojna radost zažarila je tudi uvelo popovo lice. Pritisnila je vročina. Ikonija že beli popovo hišo in popravlja za sprejem Maričin. Nekega dne sede boter Ninko na voz in se v božjem imenu odpelje v Beligrad, a veselo ljudstvo samo jedno naročuje: „Pohiti! ne zdržavaj se!“

Maričina soba je kakor raj. Okna so nakinčana z lipovimi vejicami, pod gredami zatakneni so šopki bosilika. Na peči je nameščeno raznovrstno cvetje; novo, pisano pokrivalo je razgunjeno po postelji, samo se še nestrpljivo pričakuje mili vladar, kateri ni niti sanjal o svoji moči nad našimi srci.

(Dalje sledi.)

shodih! Tak zbor nam je nad vse učene zборе po koncertih, to je najlepša molitev. Cecilijansko društvo naj sprejme tudi to v svoj program! Ljudstvo toži, da mu domače pesmi krademo. Odškodujmo je bogato! To bi bilo zelo velikega pomena za nabožno izobrazbo našega ljudstva. In če se ne motimo, je to tudi gorka želja našega prevzvišenega knezoškofa.

Resolucija o cerkveni glasbi konečno izraža željo, „Cecilijina društva po vseh slovenskih vladikovinah naj stopijo v zvezo in skupno pospešujejo glasbo in petje; v ta namen naj se izdatno podpira in umetnostno povzdigne orgljarska šola v Ljubljani, katera naj bude skupna za vse slovenske škofije“, ker doslej še nismo nič slišali o tem; nadejamo se, da se v kratkem začne potrebna pogajanja. Samo ob sebi se bo težko zgodilo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. marca.

Državni zbor bode ta teden rešil budget trgovskega in poljedelskega ministerstva, potem pa pridejo na vrsto finančni zakon in še nekatere druge stvari. Dne 14. t. m. bode baje poslednja seja, potem se pa zborovanje odloži do jeseni. Mej parlamentarnimi počitnicami bodeta zborovala permanentna odseka za davčno reformo in pa za spremembo kazenskega zakona.

Razdelitev okrajev po narodnostih. Te dni je bil pravosodni minister grof Schönborn v Pragi in je s predsednikom praškega nadsodišča se posvetoval o razdelitvi okrajev po narodnostih. Kakor se govori, je minister izrekel željo, da se dela pospešijo, kajti vlada misli vsekako deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju predložiti predlogo o osnovi novega okrožnega sodišča v Trutnovu. Iz tega je razvidno, da vlada nikakor ni še popustila češko-nemške sprave, temveč misli vse storiti, kar je v tem oziru v njeni moči.

Srbija. Dne 9. t. m. so volitve za skupščino. Število volilcev se je skoro za polovico pomanjšalo, ker se nobenemu ni izročil volilni list, ki je še davek za lansko leto na dolgu. Po srbski ustavi zgubé volilno pravico vsi tisti, ki neso plačali davkov. Dosedaj se pa na to določbo ni tako strogo gledajo. Sedanja liberalna vlada je pa izdala v tem oziru najstrožje ukaze, ker se tako nadeja pripomoči svojim pristašem do sijajne zmage. Davke na dolgu so največ radikalci in davčni organi jih nalašč ne opominjajo na njih dolžnost, da zgube volilno pravico. Radikalni odbor je bil sicer pozval svoje somišljenike, da naj plačajo davke, da ne izgube volilne pravice, ali ta poziv ni dosti pomagal. V vladnih krogih pričakujejo, da bode v novi skupščini najmanj 65 odstotkov liberalcev. Radikalci sami so že obupali, da bi pri volitvah dosegli kakih uspehov, ker so liberalci že skoro povsod dobili občinsko upravo v roko. Mnogo radikalnih agitatorjev je pa že vlada zaprla, ker so baje narod nagovarjali k nemirov na dan volitve.

Židje v Rusiji. Že za cesarja Nikolaja I. se je bilo prepovedalo židom naseljevati se v mestih in trgih blizu meje. Ta zakon se pod Aleksandrom II. ni preklical, ali izvajal se pa tudi ni. Naselilo se je bilo v obmejnih krajih mnogo židov. Pod sedanjim carjem se je pa ta zakon strožje izvajal in mnogo židov je moralo se preseliti bolj v sredino države. Židovski listi so seveda silno kričali o zatiranju židovstva v Rusiji. Bogati židje so v Peterburgu porabljali svoj vpliv, da se popusti to strogo postopanje in kakor se kaže ne brez uspeha. Iz Peterburga se poroča, da se misli že razveljaviti zakon, ki je prepovedoval židom naseljevati se ob meji. Vladni listi zadnji čas jako laskavo pišejo o židih. Gotovo je, da so za to dobili posebna navodila. Celo „Grazhdanin“ najkonservativnejši list v Rusiji je zadnji čas postal židom prijazen. Pa tudi za Nemce v Rusiji veje milejša sapa. Ultraruské „Moskovskija Vjedomosti“ že pišejo, da ne gre omejevanje nemških naselbin. Čuti se dobro pritisek tujega kapitala na Rusijo.

Italijanski senat je začel delati vladi resne težave. Sprva se je branil v svojo sredo vsprejeti senatorja, katerega je kralj imenoval na predlog sedanje vlade. Sedaj je pa zavrgel najglavnejši član zakona o avanzovanju častnikov. Sprva se je mislilo, da zaradi tega odstopi vojni minister. To se ni zgodilo, pač pa je minister umaknil vso predlogo. V vladnih krogih boje se daljšega upora senatorvega. Tako se dvomi, da bi senat pritrdil zakonu, po ka-

terem se kaznuje župnik, ki poroči koga, ako se poprej ni civilno poročil. Upiranje senatovo utegne naposled omajati stališče sedanji vladi, posebno ker že tako ni posebno trdno.

Belgija. Zmerni liberalci so se baje že premislili in bodo jutri v zbornici predlagali občno volilno pravico, pa le s pridržkom, da sme volilno pravico izvajati le tisti, ki zna pisati in čitati. Po tem predlogu bi mnogo kmetov, ki plačujejo velike davke in že sedaj volijo, izgubilo volilno pravico. Konservativci za ta predlog nikakor ne bodo glasovali, ker je zanje še neugodnejši, kakor predlog radikalcev.

Vojaška predloga. Ko bi se vsprejela nova vojaška predloga, bi se število vojaških novincev povečalo za 60.000. Vlada to svojo zahtevo s tem utemeljuje, da je v Nemčiji še mnogo sposobnih mladeničev, ki se pa sedaj ne morejo vzeti v vojsko, ker je poprej število dopolajeno. Nekateri nemški listi pa temu oporekajo, češ, da se že sedaj vsi sposobni vojaki vzamejo v vojsko. Celó v Berlinu se že vidijo vojaki, ki niso baš ravnih nôg. Če se povečša število vojaških novincev, jemati se bodo morale posamezne pokveke v vojake. Število vojakov se bode sicer pomnožilo, ali vojna moč se pa ne povečša, ker bode mnogo nesposobnejšev mej vojaki. — Pri posvetovanjih v odseku se je pokazalo, da mej svobodomiselnó stranko v tem vprašanju ni popolne jedinstva. Pričakovati je, da bode več pristašev te stranke glasovalo za vladno predlogo. Poljaki so tudi za predlogo. Narodni liberalci želé nekaterih sprememb.

Novi predsednik Zjedinjenih držav je v svoji izjavi do parlamenta posebno naglašal, da je potrebno vrediti denarno veljavo. Potem je napovedal zakone proti zvezam velikih kapitalistov in tovarnarjev, katere imajo le namen, povišavati ceno izdelkom in pa uničevati druge manjše obrtnike. Gledati bode tudi, da se preveč ne ponižajo plače delavcev. Posebno se bode vlada upirala vsakemu protekcionizmu. Nikjer ne bode gledala na interese posamičnikov, temveč vodilo jej bodo le interesi skupnosti, interesi vseh. Odstranile se bodo vse premije in podpore, s katerimi so se podpirali posamični podjetniki drugim v škodo; tudi se bodo omejile previsoke in neopravičene penzije. Visoka carina se bode odpravila, ker so skušnje pokazale, da je v korist le posamičnikom, v škodo pa skupnosti. Kakor se iz te izjave razvidi, začne se v Zjedinjenih državah velike in važne reforme v prid srednjim in nižjim razredom prebivalstva. Želeti je, da se Clevelandu posreči, izvršiti dobre namene svoje.

Socijalne stvari.

Južno železnico treba poddržaviti.

(Govor poslanca Fr. Povše-ta v drž. zboru dne 2. marca.)

Izprosil sem si besede, da govorim o zadevi prometni, ne-le za mojo ožjo domovino, ampak tudi za sosedne dežele in celo za daljne severne kronovine naše države toliko važni ter da skušam visokó viado prepričati o potrebi poddržavljenja južne železnice. Ne bom obširno razpravljaj, vsaj je stvar jasna; ne bom opisoval revnega stanja našega poljedelstva in naše obrtnije, kateri imate trpeti trd boj za obstanek. Zdatna pomoč je potrebna in izbral sem si za danes le eno, to je, da prosim vis. trgovinsko ministerstvo, da pride našemu poljedelstvu in naši obrtniji v pomoč s tem, da nam pridobi pravičnejše vozne cene, — opuščam navlašč rabiti besedo „nizke“, — ker imamo sedaj pač silno krivične vozne tarife, ki ugonobujejo izvoz naših pridelkov.

Če si ogledamo sosedne države in njih delovanje opazujemo, razvidimo, da zamojejo prav one države za občno ljudsko blagostanje največ pomagati in koristiti, katere so v stanu ljudsko gospodarstvo braniti pred škodljivimi vplivi in katere zamorejo izvoz pridelkov pospeševati, ker imajo železnice v oblasti. Naša vlada je v poslednjih letih precejšno vrsto železnic poddržavila in s tem osnovala podlago, na kateri se zamore uspešno razvijati železnična politika, služéča javnemu blagru državljanov — producentov.

Vendar ni še cilj dosežen, ker še je dokaj in važnih železnic v lasti zasebnih družb; tako da še ni mogoče trgovinsko politiko enotno v korist vsem kronovinam države v prid uravnati. Če pogledamo v Nemčijo, najdemo, da ima ondotna državna vlada kaj velik vpliv tudi na ondotne privatne železnice. V sosedni Ogerski vidimo, kako morajo vse železnice služiti interesom domače obrti in prometu domačih pridelkov.

Pri nas pa ste najvažnejši železnici, to je severna in južna, še v lasti zasebnih družb in prav zato ni mogoče, da bi vis. trgovinsko zamoglo uspešno razvijati trgovinsko politiko. Te zasebne železnice skrbé le za svoj interes in s tem pa služijo tuji konkurenci.

Nihče ne more tajiti, da je naša colna politika marsikateri stroki naše produkcije, toliko poljedelske, kolikor tudi obrtne v škodo. Opozorujem na našo vinorejo, katero je tako zvana nesrečna vinska colna klavzula, privoljena italijanski državi — zelo trpko zadela. Visoka vlada skuša sama omiliti položaj naše vinoreje ter obeča, da hoče opomóci vsaj s skrbjo, da bode naša vina zamogla po najnižjih voznihi cenah pošiljati se po železnicah tudi v daljne kraje. Toda vlada ne bode mogla osobito južnim vinorodnim krajem kaj posebno pomagati, dokler ni ona lastnica najvažnejše južne železnice.

Važna je za naše poljedelstvo vsakako ugodna colna politika, pa ne manj vplivna je ugodna železniška tarifna politika, ker pri poljedelskih proizvodih so prav vojni stroški najmerodajnejši na ceno blaga. V oblasti železnic je pospeševati izvoz naših pridelkov na daljni tuji trg in zabranjevati ptujemu blagu vhod na naše kraje in trge, pa tudi v njih moči je, zabraniti in onemogočiti naš izvoz. Železnice morejo s svojimi voznihi cenami — tarifi — velike razlike ublažiti, celo colni davek neškodljiv narediti, sploh so v stanu pospešiti ali pa tudi vničiti kupčijo naših pridelkov. (Dalje sledi.)

„Matica Slovenska“.

(Konec.)

Na predlog odbornika Wiesthalerja se sklene novega predsednika voliti še-le po obnem zboru.

Za lani je plačalo Matici 1925 letnikov, za letos 278; od zadnje seje je pristopilo društvu na novo 98 udov; 1 ustanovnik in 97 letnikov in sicer: *Mally Franc, zasebnik v Ljubljani. Abram Filip, bogoslovec v Gorici. Abram Ivan, kaplan v Mokronogu; A. J. gimnazijec v Ljubljani. Bajec Gabriel, kapucin v Wolfsbergu. Barbič Mihael, bogoslovec v Gorici. Bernard Jernej, bogoslovec v Ljubljani. dr. Bisiak Josip, odvetnik v Radovljici. Bratina Alojzij, vikar v Lokovecu. Brecljnik Gregor, posestnik na Brdu. Budal Josip, nadučitelj v Grgarju. Budin Anton Josip, bogoslovec v Gorici. Droll Katarina, učiteljica na Bledu. Fabiani Ivan, trgovec v Lokvi. Globočnik Anton, tovarnar in posestnik v Železnikih. Gnidovec Ivan, bogoslovec v Ljubljani. Gorup Filip, stud. med. na Dunaji. Govekar Franc, stud. med. na Dunaji. Gregorič Anton, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani. Grilec Ivan v Chicagi. Gruden Josip, kaplan na Bledu. Guzelj Franc, bogoslovec v Gorici. Holeček Josip, strojevodja in posestnik v Spodnji Šiški. Hrovat Rudolf, učitelj v Orehku. Ivančič Ivan, učitelj v Kredu. dr. Jan Ivan, c. kr. fin. prok. koncepist v Ljubljani. Jekler Matej, gostilničar na Bledu. Jelen Aleš, bogoslovec v Celovcu. Jenko Ivan, načelnik železniške postaje v Litiji. Kalin Josip, vikar v Dreženci. Klinar Viktor, hotelier na Bledu. Klinc Ignacij, ces. kr. davkarski pristav v Novem Mestu. Klun Albin, bogoslovec v Gorici. Knavs Franc, bogoslovec v Gorici. dr. Kolšek I., odvetniški kandidat v Novem Mestu. Korošec Anton, bogoslovec v Mariboru. Košmelj Blaž, trg. potnik v Ljubljani. Kranjc Ivan, trgovski pomočnik v Borovnici. K. L., gimnazijec v Mariboru. Kroupa Henrik, bogoslovec v Gorici. Leben Ivan, sem. duhovnik v Gorici. Limpel Valentin, bogoslovec v Celovcu. Majaron Ivan ml., trg. in pos. sin v Borovnici. Majdič Franc, c. kr. okr. živinozdravnik v Logatcu. Makarovič Ivan, sem. duhovnik v Gorici. Malgaj Franc, bogoslovec v Celovcu. Markič Matej, adm. v Golcu. Mežan Vinko, bogoslovec v Gorici. Miklavč Anton, učitelj v Kobaridu. Mikuz Anton, pri sv. Luciji (Tolminko.) Muha Anton, posestnik v Lokvi. dr. Musoni Franc, tehn. profesor v Palermi. Neimenovan. Orač M., učiteljica pri Sv. Jurju ob južni železnici. Pavlinič Andrej, bogoslovec v Gorici. Pavlošič Franc, c. kr. poštar v Radovljici. Pipan Vinko, bogoslovec v Gorici. Počivalnik Vatroslav, kaplan v Brezovici. Podgornik Ivan, stud. iur. Pregelj Valentin, c. kr. profesor v Dubrovniku. Prelesnik Matija, bogoslovec v Ljubljani. Presker Dragotin, bogoslovec v Mariboru. Pretnar Rudolf, davk. aspirant v Pazinu. Preželj Luka, bogoslovec v Ljubljani. Prus Bička, zas. v Gradcu. Pušavec Ivan, c. kr. sod. kanc. v Kranjski Gori. Rakovšček Josip, učitelj v Kobaridu. Romah Andrej, bogoslovec v Celovcu. Sagan Ivan,

zasebnik v Karlovcu. Sever Josip, trg. poslovodja v Št. Jerneju. Simon Karol, učitelj v Lescah. Stratil Ivan, bogoslovec v Gorici. dr. Supan Viktor, odv. kandidat v Ljubljani. Sarf Milena, učiteljica v Lokvi. Šmid Franc, sem. duhovnik v Gorici. Stemberger Ante, kaplan v Hrušici. Štrancar Josip, kaplan v Kamenjah. Strukelj Ivan, posestnik na Brdu. Sveglj Peter, bogoslovec v Gorici. Tiringar Ivan, sem. duhovnik v Gorici. Trošt Karol, učitelj v Št. Jerneju. T. J., gimnazijec v Ljubljani. Trunk Jurij, bogoslovec v Celovcu. Uršič Andrej, trgovec v Kobariidu. Ušaj Josip, bogoslovec v Gorici. Vdovič Ivan, zas. uradnik v Ljubljani. Velkvorh Alojzij, c. in kr. nadporočnik v Pulji. Vodopivec Janko, nadučitelj v Kamenjah. Vodošek Josip, bogoslovec v Mariboru. Vodošek o. Salezij, franč. kaplan v Ljubljani. Vojska Alojzij, kaplan pri Sv. Mariji v Medjimurji. Weiss Valentin, bogoslovec v Celovcu. Wilfan Josip, c. kr. nadinženir v Dubrovniku. Zajec Jurij, gostilničar v Ljubljani. Zora Josip, v Kamniku. Zupančič Ivan, sem. duhovnik v Gorici. Župnek Franc, c. kr. vl. koncipist v Logatcu. Žužek Josip, c. kr. inženir v Krškem.

II. Glasbeni večer.

V soboto 4. t. m. je bil drugi glasbeni večer, prirejen od gg. Baudis-a in Hoffmeistera in oddelka ženskega zbora Glasbene Matice. Kadarkoli priredi Glasbena Matica koncert, vsikdar smo vajeni čuti kaj izrednega, umetnega; saj je naloga Glasbene Matice, da glasbeno umetnost med nami privede do višje stopinje, ker le tako deluje vzgojevalno na slovensko občinstvo in vzgoje v tem pomenu smo silno potrebni. Dobra je bila tedaj misel, poleg velikih koncertov prirejati tudi glasbene večere v manjem obsegu. Vendar razvajeni po velikih koncertih pričakujemo tudi od teh večerov, če ne juvelov, vsaj malih biserov, ki po svoje pomagajo poveljati ugled prvega slovenskega glasbenega zavoda.

Zadnji večer pa ni imel več tiste magnetične sile in mislim, da se ne motim, če trdim, da je vzrok iskati v tem, ker ti večeri niso prirejeni več v imenu vodstva „Glasbene Matice“, marveč kažejo že bolj osebno smer, oseben okus. Izvajanje vsoprednih točk je bilo različno. Beethovnov Duo sta gospoda sicer igrala povoljno, a vtisa ni bilo posebnega. Schumanova romanca je bila prehitra, trpel je pod prehitrim tempo značaj romance; izvajanje je bilo spretno. Bendelnova „Razrušena ljubezen“ je lahka kompozicija, lepi narodni motivi, a pogrešali smo spretnega pevovodje, večšega dirigenta. Petje voditi je vse kaj drugega, nego izvajati muzikalni del. Brahmsov „Ogerski ples“ je jako težaven umotvor, ki tirja živega temperamenta. Točka ta ni zadovoljila, ker ni bila priležna močem. — Udeležba ni bila posebna. Da se ohrani zanimanje za glasbene večere, svetujem močem primernega programa in delitev po strokah. Vsak ostani pri svojem.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. marca.

(Papeževa zahvala lavantinski škofiji.) S Stajarskega se nam piše: Veličas ne so bile slovesnosti, ki so se vršile v proslavo papeževga jubileja po raznih krajih lepe lavantinske vladikovine. Naš premilostni knez in škof dr. Mihael Napotnik so o tem 24. febr. apost. papeževemu poslanstvu na Dunaj ter pripomnili, da bodo o tem sv. Očetu poročali še osebno, ko pridejo po Veliki noči v Rim. Papežev odposlanec na Dunaju kardinal Galimberti poslal je mil. knezu in škofu to-le pismo: Potrebno se mi je zdelo sv. Očetu takoj sporočiti o slovesnostih, s katerimi so verniki v lavantinski škofiji praznovali jubilej sv. Očeta. V posebno radost mi je Vaši knezoškofovski milosti izraziti čutila tolažbe in očetovske zadovoljnosti, ki so prešinjala sv. Očeta zaradi toliko lepih dokazov ljubezni in vdanosti vaše škofije. V zagotovilo posebne naklonjenosti podeljujejo iz dna srca Vaši kn.-škof. milosti in Vaši pastirski skrbi izročeni vernikom svoj apostolski blagoslov.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) odpeljali so se včeraj popoldne z brzovlakom na Dunaj k škofovski posvetovanju.

(Premiščen) je kapelan in urednik „Primorskega lista“ g. Ivan Slavec k cerkvi starega sv. Antona v Trstu. — Dopisi in naročnina pošiljajo naj se zato v prihodnje pod naslovom: Via Fabbri št. 7 v Trstu.

(V Radovljici) je 4. t. m. zvečer umrl po kratki bolezni za vnetjem možganov gosp. Jakob Butalič, c. kr. uradnik pri zemljiški knjigi. Pokojni je bil vrl narodnjak, pa tudi veren katoličan, priljubljen pri svojih tovariših, kakor pri ljudstvu. Zlasti v Belokrajini, kjer je poprej več let služboval, so ga ohranili v najboljšem spominu, ker je obilo pomagal ondotnemu siromašnemu prebivalstvu. — Isto noč je umrla soproga tukajšnjega trgovca blaga gospa Franja Homan roj. Mally iz znane družine v Trziču v najlepših letih. — Naj v miru počivata.

(Tatovi v cerkvi.) Iz Trebnjega se nam poroča: V nedeljo (5. marca) zjutraj vlomila sta v podružnično cerkev sv. Florijana pri Račjem selu dva zločinca. Pregeljal jih je cerkvenik gredeč dan zvonit, vsaj ob tistem času je videla neka žena dva moža bežati od cerkve. Odnesla nista nič. Škoda je le, ker sta zid razkopala. Dosedaj še nismo bili navajeni na kaj takega.

(Ples in „Katoliška tiskarna.“) Zadnja „Edinost“ poroča, da je „Katoliška tiskarna“ v Ljubljani tiskala vabilo na Slavčevo maškerado, na katerem je bil naznanjen za pustni večer vsopred plesa po polnoči. Po tem pa očita duhovnom, da so framašoni, da vpijejo in pišejo zoper ples, da pa celo tiskajo vabila na ples in to na pepelnico, ako le kaj zaslužijo pri tem. — Za to bi pač ne bilo treba takega ognja. „Edinost“ bi vendar morala vedeti, da vodstvo tiskovnega društva ne dobi v roke vsake drobline, ki se tiska v tiskarni, v zlasti malostnih vabil ne. — Glede tega slučaja pa v pojasnilo pripomnimo, da je bila „Slavčeva“ maškerada prvotno odmenjena za pustno nedeljo, da pa se je zadnje dni zaradi godbe, ki je to nedeljo igrala pri „Sokolovi“ maškeradi, preložila na pustni torek. Tiskarna je med tem imela že povabilov več barva h dotiskano, in ko se je spremenil dan za veselico se je v naglici v tiskarni datum popravil, ne da bi bil kdo mislil na pepelnico. Zaradi take slučajno nastale stvarice tako hruštenje, to je pač — smešno. Le ridicule tue, pravi Francez, smešnost sama sebe zasuje v grob.

(Povodom petdesetletnice sv. očeta) papeža Leona XIII. podal se je dne 18. febr. Nj. cesarska visokost nadvojvoda Viljem kot veliki mojster nemškega viteškega reda v polni viteški opravi k papeževemu pronuneiju kardinalu Galimberti-ju, da izrazi čestitanje sv. očetu. Pri slovesni sv. maši dne 19. febr. v nemški cerkvi na Dunaju, je bil nadvojvoda Viljem z vsemi na Dunaju bivajočimi vitezi pričujoč. Dne 19. februarija popoldne poklonila se je zopet četvorica vitezov pri pronuneiju Galimberti-ju. Slednjic določil je vrhovni mojster poslati posebno deputacijo nemškega reda v Rim, da izrazi udanost in čestitke nemškega reda ter izroči dar sv. očetu. V deputacijo so odbrani: veliki kapitularni ekscelencija grof Pottickh-Petteneg, komtur in predsednik komore Nj. ces. visokost nadvojvoda Ferdinand, baron Eberhard Bodman-Möggingen, princ Avgust Lobkovitz, župnik Fr. Jančar in konventual Herman Wieser iz Lana na Tirolskem. Deputacija odrine te dni ter bo sprejeta od sv. očeta v privatni avdienci.

(Posebni vlak v Rim.) Pogodbe z železniškim ravnateljstvom o zadevi posebnega romarskega vlaka v Rim so ugodno dognane. Natančno se še ta teden naznanijo; tudi izdaja voznih listkov (kart) pričela se bode prihodnje dni.

(Pred porotnim sodiščem) je bila končana obravnava proti znani tatinski družbi 3. t. m. zvečer. Dobili so Friškovec 4, Abe 6, Lotrič 5, Keber 5, Anton Prelovšek 8, Jenko 2 leti in Janez Prelovšek 18 mesecev.

(Poizvedba.) Na vprašanje, izraženo v Slov. št. 50 2. marca 1893, naznanja se nam od župnega urada v Osilnici, da je Valentin Kotnik umrl v Ljubljani 13. nov. 1892 v civilni bolnici. Toliko smo zvedli po dobroti. Uradnega sporočila nismo dobili.

(Iz Trnja na Krasu.) Za zgradbo nove duhovniške cerkve v Trnju je daroval neimenovani „dobrotnik iz Gradea“ 50 glid.

(Romanje v Rim.) Pri sinočnem posvetovanju v katol. družbi je pojasnil g. Paulin, da je glede vožnje že vse določeno. Tja gredé se vlak ne vstavlja, razven toliko, da se romarji okrepčajo. Nazaj pa sta dve progi za povrat odmenjeni. Lahko se vozi tudi po brzovlakih. — Za bivanje v Rimu je določeno pet dnij, izmed katerih se lahko jeden porabi za v Neapelj. Sicer pa je vsakemu svobodno ostati tudi dlje; saj veljajo karte 30 dnij. Namerava se dati

tiskati mala knjižca z načrtom rimskega mesta, ki bi bila romarjem za kašipota. Ker je pa vsekakor potrebno za romarje, da imajo koga, ki jim more kaj svetovati in kaj pretolmačiti, zato bi bilo najbolje želeti, da se prijavijo gospodje, katerim je Rim že znan, ali kateri so veseli laškemu jeziku, da bi blagohotno prevzeli nekako vodstvo za kako manjo skupino romarjev. Tudi za nazaj bi se veljalo že zdaj pomeniti. Velika večina romarjev bo gotovo šesti dan ostavila Rim in si želela opraviti pobožnost, nazaj grede v Loreti, Asisi, Bolonji, Padovi. Treba bi bilo tedaj že naprej določiti načrt, po katerem naj bi se ravnali, da bi bilo tudi po teh krajih v kolikor mogoče, vse skupno.

(Gledé ladij došlih v Reko) se nam dodatno poroča: V 51 št. Slovenca omenja dopisnik iz Reke, da se prva ladija imenuje „Hum“ ter ima na sebi kanone teže 900 ton. Enako „Nautilus“ nosi kanone v teži 570 ton itd. To je treba pojasniti. Vsa ladija „Hum“ ima vsebine 900 ton te se pravi: ladija sama toliko tehta, ali bolje rečeno, voda, kojo ladija razrine, (das verdrängte Wasser), nikakor pa ne topovi. Tudi največja in najtežja oklopnica na svetu ne nosi topov v skupni teži 570 ton. Hum ima 4 topove 15 cm kalibra, ki streljajo 27 kg težke projekte. „Nautilus“ in „Albatus“ imata pa le po 2 enaka topova. Ti topovi so še starega sistema Warendorf. Radecky ima 15 Kruppovcev po 15 cm kalibra, kojih granate tehtajo po 31 kg, top sam tehta 4 tone. „Hum“ je bila izdelana l. 1861, tedaj je bila že v bitki pri Visu, druge omenjene ladije so bile izdelane leta 1872 in 1873.

Telegrami.

Dunaj, 6. marca. Pri nadaljevanju budgetne debate je izjavil trgovski minister, da bi odpadek krajcarja za dostavljanje poštних pošiljatev na deželi znašal 800.000 goldinarjev. Reforma se da izvesti le polagoma, naglašja, da je treba gledati, da se zboljša položaj ženskam, službujočim pri pošti. Nadeja se, da se vrede še to leto plače poštним služnikom. Potem je govoril o zboljšanih razmerah pri avanzovanju poštних in brzojavnih uradnikov, o zboljšanju stanja uradnikov pri poštni hranilnici, o tem, kako se ozira na jezikovno jednako-pravnost posebno pri poštних hranilnicah in kako živahen je promet s cheki.

Budimpešta, 5. marca. Državni zbor je dovolil podaljšanje budgetnega provizorija. Pri debati je izjavil ministerski predsednik, da se trdno drži cerkveno-političnega programa in ga bode tudi izvel.

Sofija, 6. marca. Knez se je z orijent-skim ekspresnim vlakom danes zvečer povrnil. Mesto je razsvetljeno in v zastavah. Prebivalstvo mu je priredilo sijajen vsprejem.

Hamburg, 5. marca. Bakteriološka preiskava pokazala je jeden slučaj kolere.

Madrid, 6. marca. Sedaj se vrše volitve za zbornico poslancev. Dosedaj je voljenih 9 vladnih, mej njimi finančni minister, 13 republikancev, mej njimi Castelar, Zorilla, in trije konservativci. Madrid je volil 6 republikancev in 2 monarhista.

Peterburg, 5. marca. Uradna izjava „Praviteljstvenega Vjestnika“ pravi, da se ruska vlada drži načela, da se ne meša v notranje bolgarske zadeve, ali vendar ne more molčati, ko se s spremembo ustave pripravlja napad na vero bolgarske dežele. Cesarska vlada želi, da bi energična opozicija, ki se prikazuje mej duhovščino in dobromislečimi bolgarskimi državljani, se razširila na vse prebivalstvo in odstranila pretečo nevarnost.

Umrlí so:

3. februarija. Marija Hofman, računskega svētnika hči, 23 let, Rimska cesta 3, jetika. — Ana Mauser, posestnica, 89 let, Gradišče 9, ostarelost.

4. marca. Marija Bezljaj, tesarjeva žena, 29 let, Poljanska cesta 66, jetika. — Ana Uranič, delavčeva hči, 20 mesecev Soteska 6 božjast.

2. marca. Matija Kos, gostač, 57 let, jetika.
3. marca. Jožef Ivan, gostač, 67 let, kap. — Marija Cankar, delavčeva žena, 34 let, jetika. — Jožef Bezljaj, kajzar, 51 let, Carcinoma hepatis. — Karol Peternel, delavec, 24 let, jetika.

Pri **Mallou**: Hoffman; Aal, Reingruber, Müller, Hanswald, trgovci; Dum, Schützer, potovalec, z Dunaja. — Slegmund, trgovec, Fürst in Fuchs, potovalec, iz Prage. — Pamer, trgovec, iz Trsta. — Schmidt, kavarnar, iz Novega Mesta. — Mikolasech, uradnik, iz Siska. — Krenner s soprogo iz Škofje Loke.

Pri **Mollu**: Jeberger, Wedan, Pollak, Stein, trgovci, z Dunaja. — Boskovitz iz Budimpešte. — Füssel, trgovec, iz Prage. Schieal, trgovec, iz Monakovega. — Dekleva, trgovec, iz Slavine. — Novak, potovalec, iz Kanize. — Ferman s soprogo iz Celja. — Falb iz Berolina.

Pri **bavarskem dvoru**: Molaro, trgovec, iz Vidna. — Grandi iz Kranja. — Viani, kovač, z Reke.

Pri **avstrijskem caru**: Reher z Gorenjskega. — Cerov iz Kostanjevice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Zucco iz Monakovega. — Jelinek, potovalec, z Dunaja. — Kapper, potovalec, iz Smihova. — Suppanz iz Ilir. Bistrice. — Ažman iz Postojne.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739.7	2.4	sl. vzh.	del. jasno	0.00	
8. u. pop.	739.7	6.6	m. vzh.	jasno		
9. u. sveč.	741.6	1.2	sl. vzh.			
7. u. zjut.	740.0	-2.8	sl. vzh.	jasno	0.00	
8. u. pop.	737.0	6.8				
9. u. sveč.	736.1	2.8				

oređnja temperatura obeh dni 3.4° in 2.2°, oziroma za 1.1 in za 0.3° pod normalom.

Zahvala.

142 (1)

Za skazano čast dne 28. februvarija se prav prirčno za hvaljujem visokočast. g. kupniku A. Golobiču, visokočast. gospodoma katehetoma Fr. Kreku in Iv. Pavliču, gospodičinam učiteljicam in sploh vsem, ki so mi blagovolili poslati svoje slike. Ta dan mi bo v resnici ostal v blagem spominu.

Cerklje, dne 1. marca 1893.

Andrej Vavken.

Zahvala.

Veleasisti gospod Josip Klemenčič, c. kr. profesor v pok. je izvolil poslati za šolsko zastavo znesek 10 gl. Podpisane se iskreno zahvaljuje za ta velikodušni dar, želeč, da bi dobri Bog blagega gospoda še mnogo let ohranil.

Šolsko vodstvo v Škooljanu pri Turjaku, dne 5. marca 1893.

Ivan Cerar, šolski voditelj.

Svoje bogato zalogo raznovrstnih voz

priporoča prečastiti duhovščini in sl. občinstvu tvrdka

Franc Šiška,
kovač, 143 3-1

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6.

Naročila se izvršujejo trpežno, lično in po najnižjih cenah.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki cen.

Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je v seji dne 5. januarija letos uravnaval prejemke aktivnih mestnih uradnikov ljubljanskih, uredil občinske urade in ustanovil dotične službe.

Vsi mestni uradniki, kar jih je vzetih v službo s (stalno) plačo, so razdeljeni v šest činovnih razredov. Čin uradnikov določa mero njegovih prejemkov, kateri sestojé

- a) iz plače in
- b) iz aktivnih priklad.

Plača je določena vsakemu činovnemu razredu v treh stopinjah. Te so v:

I. čin. razredu:	2000,	2200,	2400 gld.
II. "	1500,	1650,	1800 "
III. "	1200,	1300,	1400 "
IV. "	1000,	1075,	1150 "
V. "	800,	875,	950 "
VI. "	600,	675,	750 "

Na višjo stopinjo jednega in istega činovnega razreda se pomakne uradnik, kadar je popolnem zadovoljilno služil po pet let v tem činovnem razredu. Aktivitetna priklada znaša v:

I. čin. razredu letnih:	400 gld.
II. "	300 "
III. "	240 "
IV. "	200 "
V. "	160 "
VI. "	120 "

Uradnikom, katerim dá mestna občina stanovanje, ne gre aktivitetna priklada. Pri odmerjanju penzijskih pripadnin se jemlje v račun samo plača, katero je uradnik užival zadnji čas.

Praktikanti niso uvrščeni v nobeden činovni razred, vendar pa imajo značaj mestnih uradnikov, kar se tiče opravljanja njihovega službinskega posla; a v prisego vzeti jih je še le po jednoletni, popolnem zadovoljilni poskusnji praksi, katera se jim vste vaj pri odmerjanju penzije v službinsko dobo.

Na podstavi teh določil so razpisane vsled sklepa občinskega sveta nastopne službe.

A.

1. Služba prvega magistratnega svétnika s prejemki I. čin. razreda;
2. služba drugega magistratnega svétnika s prejemki II. čin. razreda;
3. služba policijskega komisarja s prejemki II. čin. razreda;
4. služba magistratnega tajnika s prejemki III. čin. razreda;
5. služba prvega mestnega komisarja s prejemki III. čin. razreda;
6. služba konceptnega pristava s prejemki IV. čin. razreda;
7. služba drugega mestnega komisarja s prejemki IV. čin. razreda;
8. služba magistratnega koncipista s prejemki V. čin. razreda.

Za te službe izimši ono drugega mestnega komisarja je zvan načeloma (t. j. brez škode določilni § 29. alin. 2 obě. reda za deželno stolno mesto Ljubljano) le tisti, kdor je zvršil juridično-politične študije na kakšnem tudeželskem vseučilišču, z dobrim uspehom prebil teoretične državne izpite in naredil praktični izpit o političnem uradovanju.

B.

1. Služba mestnega fizika s prejemki II. čin. razreda;
2. služba policijskega zdravnika s prejemki IV. čin. razreda.
3. služba mestnega zdravnika s prejemki V. čin. razreda;
4. služba mestnega živinozdravnika s prejemki VI. čin. razreda.

Za prve tri službe treba doktorata vsega zdravilstva oziroma med. & chir. fiziku vrhu tega fizikatskega izpita, a živinozdravniku usposobljenosti, kakoršno zahteva država.

C.

1. Služba mestnega višjega inženérja s prejemki II. čin. razreda;

V Ljubljani, dne 16. svečana 1893.

118 3-3

2. služba mestnega inženérja s prejemki III. čin. razreda;
3. služba stavbinskega asistenta s prejemki V. čin. razreda.

Višjemu inženérju in inženérju je treba kakšne tudeželske tehnične visoke šole spričevala o drugem državnem ali diplomskem izpitu iz inženérske ali visokostavbinske stroke in spričevala o izpitu za državno stavbinsko službo.

Za stavbinskega asistenta se sprejme tudi tak, ki nima usposobljenosti označene v prejšnjem odstavku, da je le praktično izurjen v stavbinski stroki.

Č.

1. Služba mestnega računarja s prejemki II. čin. razreda;
2. služba mestnega blagajnika s prejemki III. čin. razreda;
3. služba računskega revidenta s prejemki IV. čin. razreda;
4. služba blagajničnega kontrolorja s prejemki IV. čin. razreda;
5. služba računarskega oficijala s prejemki V. čin. razreda;
6. služba računarskega asistenta s prejemki VI. čin. razreda;
7. služba blagajničnega asistenta s prejemki VI. čin. razreda.

Kdor hoče dobiti katero teh službinskih mest, mora dokazati, da se je izšolal ali na velikem gimnaziju ali na veliki realki ali na zavodu jima jednake ter da je prebil izpit iz državnega računarstva in blagajniški izpit.

D.

1. Službi dveh oficijalov s prejemki IV. čin. razreda;
2. službi dveh oficijalov s prejemki V. čin. razreda;
3. službi dveh kancelistov s prejemki VI. čin. razreda.

Te službe pripadajo pomočnim uradom in so oprdeljene takim, ki so zvršili vsaj ali mali gimnazij ali malo realko ali učilišče tema jeduako in ki so primerno izurjeni v manipulacijskem pisarničnem poslovanju.

E.

Sprejme se naposled v občinsko službo:

1. Konceptni praktikant, ki je po juridično-političnih študijah zvršenih na tudeželskem vseučilišču, naredil teoretične državne izpite; določen mu je adjutum, ki znaša 600 gold. na leto, a zglasti se mora za izpit o političnem uradovanju v teku treh let od dné, kadar nastopi službo.
2. Blagajnični praktikant, ki mora biti v obče vsposobljen za uradnika pri mestnem računstvu ali pri mestni blagajnici, samo treba ni, da bi že imel predpisana izpita, pač pa je zavezan ja narediti v dveh letih od dné, kadar nastopi službo; za te dobe uživa adjutum letnih 480 gld.
3. Praktikant pri pomočnih uradih; adjutum 480 gld. na leto.

Prošnje za te službe je pravilnim event. torej službinskim pötem vlagati

do dne 30. marca meseca letos.

Glasti se je prošnjam na občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane in biti jim je opremljenim z dokazili o predpisani vsposobljenosti, o starosti, o znanji jezikov, zlasti o znanji slovenskega in nemškega v govoru in pismu, ter o vseh družih mero-dajnih osobnih razmerah prosilčevih.

Novoimenovanim uradnikom, kateri dosle ne služijo pri mestni občini ljubljanski, boče nastopiti službo vsaj dne 1. julija letos, s katerim dnem je začeti poslovanje reorganizovanim občinskim uradom.

Grasselli,
župan.

Dunajska borza.

Dne 6. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld	90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	70
Zlata renta 4%, davka prosta	117	45
Papirna renta 5%, davka prosta	—	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990	—
Kreditne akcije, 160 gld.	340	75
London, 10 funtov strl.	121	10
Napoleonor (20 fr.)	9	62 1/2
Cesarski cekini	5	69
Nemških mark 100	59	22 1/2

Dne 4. marca.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld.	95 kr.
Ogerska kronina renta 5%, 200 kron	95	45
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147	50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	168	50
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	196	25
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	20
Zastavna pisma	101	10
Kreditne srečke, 100 gld.	196	50
St. Genois srečke, 40 gld.	67	—

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140 gld.	— kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	75
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	—
Salmove srečke, 40 gld.	69	—
Windischgraezove srečke, 20 gld.	76	—
Ljubljanske srečke	23	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	75
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2945	—	—
Akcije južne železnice, 300 gld. sr.	—	—
Papirni rubelj	—	27 1/2

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljati vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilfstrasse 74 B.

Vestal nasveti za dosego
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
in naloženih glavnice.